

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1083/2014
25.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног М.К., због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., адвоката Г.В. поднетом против правноснажних решења Основног суда у Панчеву К бр.1605/13 од 16.05.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж бр.347/14 од 01.08.2014. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Панчеву К бр.1605/13 од 16.05.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж бр.347/14 од 01.08.2014. године и предмет враћа Основном суду у Панчеву на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву К бр.1605/13 од 16.05.2014. године окривљеном М.К. на основу члана 82. у вези са чланом 78. и 79. став 1. тачка 2. КЗ и члана 526. став 4. ЗКП изречена је мера безбедности обавезно психијатриско лечење на слободи због извршења противправног дела које је по закону одређено као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. КЗ.

Наведеним решењем на основу одредбе члана 258. став 1. тачка 3. ЗКП, оштећени С.М. је са имовинско правном захтевом у неодређеном износу упућен на парнични поступак, а на основу члана 261. и члана 264. став 1. ЗКП обавезан је окривљени М.К. да сноси трошкове кривичног поступка и то трошкове неуропсихијатријског вештачења на име израде писменог налаза и мишљења од стране тима специјалне Болнице за психијатријске болести "Др Славољуб Бакаловић" из Вршца у укупном износу од 30.000,00 динара као и

трошкове приступа судског вештака доктора С.Ј. на главни претрес 24.04.2012. године у износу од 5.000,00 динара, трошкове приступа судског вештака доктора Б.Ђ. на главни претрес 24.04.2012. године у износу од 3.000,00 динара, трошкова приступа судског вештака докторке Т.В. на главни претрес 05.11.2012. године у износу од 3.000,00 динара, трошкове приступа судског вештака доктора Т.В. на главни претрес 24.01.2013. године у износу од 3.000,00 динара, трошкове приступа вештака доктора Б.Ђ. на главни претрес 24.01.2013. године у износу од 4.500,00 динара, трошкове приступа судског вештака доктора С.Ј. на главни претрес 24.01.2013. године у износу од 4.500,00 динара, трошкове приступа судског вештака доктора Б.Ђ. на главни претрес 04.03.2014. године у износу од 6.000,00 динара, трошкове приступа судског вештака доктора С.Ј. на главни претрес 04.03.2014. године у износу од 6.000,00 динара, трошкове оштећеног на име ангажовања пуномоћника адвоката Д.М. у укупном износу од 102.000,00 динара, што обухвата 6 одржаних главних претреса и један одржан у истражном поступку и два неодржана главна претреса, сходно тарифном броју 8 став 2 важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у Републици Србији, обрачунато према вредности поена за дато кривично дело и вредности бода, као и трошкове паушала у износу од 2.000,00 динара, на име буџетских средстава суда, а које је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Панчеву Кж бр.347/14 од 01.08.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.К. изјављена против решења Основног суда у Панчеву број К 1605/13 од 16.05.2014. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.К., адвокат Г.В., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези става 2. ЗКП, док из образложења произилази да се захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи тако што ће окривљеног М.К. ослободити од оптужбе, јер нема услова за примену мере безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи и одредити да трошкови кривичног поступка, укључујући и трошкове које је окривљени имао ангажовањем браниоца падају на терет буџетских средстава Основног суда у Панчеву, а оштећеног С.М. са имовинско правним захтевом упутити на парнични поступак.

Разматрајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао странке, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев

за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца М.К. указује да приликом доношења побијаних решења нису били испуњени услови за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи, чиме се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Чланом 82. став 1. КЗ, прописано је да ће суд учиниоцу који у стању неурачунљивости учини противправно дело одређено у закону као кривично дело изрећи обавезно психијатријско лечење на слободи, ако утврди да постоји озбиљна опасност да учинилац учини противправно дело које је у закону предвиђено као кривично дело и да је ради отклањања ове опасности довољно његово лечење на слободи.

Из лекарског налаза и мишљења о стању душевног здравља М.К. комисије вештака специјалне Болнице за психијатријске болести "Др Славољуб Бакаловић" од 21.03.2011. године произилази да се испитаник темпоре криминис налазио у стању тешког степена пијанства – акутна алкохолна интоксикација са другим медицинским компликацијама Ф.10.02. и да је поменуто стање утицало да он тада није био способан да схвати значај свога дела нити да управља својим поступцима, да код испитаника постоји зависност од алкохола и да, како је сам деликт у директној вези са истим, постоји озбиљна опасност да ће убудуће вршити слична деликте због праве психофизичке зависности од алкохола, па је суду препоручено да му се изрекне мера безбедности обавезног лечења алкохоличара по члану 84. КЗ која би се спроводила путем даљег амбулантног лечења са слободе у трајању од 2 године, имајући у виду да је он већ био на болничком третману и да се сада налази на успешном ванболничком-амбулантном лечењу са постигнутим увидом у свој алкохолизам и потребу лечења.

Из записника о главном претресу од 24.04.2012. године произилази да је доктор С.Ј., који је учествовао у давању лекарског налаза и мишљења од 22.03.2004. године, навео да с обзиром да је испитаник – М.К. наставио са апстиненцијом да је наведена мера обавезног лечења више нема своје сврхе с обзиром да је од догађаја прошло више од три године, а да испитаник и даље апстинира – не користи алкохол и придржава се терапијских мера, а да се доктор Б.Ђ. који је такође био члан комисије вештака приликом давања лекарског налаза и мишљења од 22.03.2011. године придружио у свему мишљењу доктора С.Ј.

Из записника о главном претресу од 05.11.2012. године произилази да је доктор Т.В., која је била члан комисије вештака која је дала свој налаз и мишљење од 22.03.2011. године, изразила своју сагласност мишљењем вештака доктора Б.Ђ. и доктора С.Ј. да се мера безбедности обавезног лечења алкохоличара не спроводи према М.К., јер је лечење у току и успешно, и да је

навела да нема никаквог основа да се изриче мера безбедности психијатријског лечења по члану 81. КЗ и члану 82. КЗ, јер се не ради о душевно оболелом лицу.

Из записника о главном претресу од 24.01.2013. године произилази да је доктор Т.В. навела да је период лечења зависности од алкохола М.К. завршен и да нема потребе за неким терапијским процесима чак ни у Клубу лечених алкохоличара, као и да нема основа за упућивање на неко лечење. Из исказа доктора Б.Ђ. датог на истом главном претресу, произилази да се он у потпуности слаже са исказом докторке Т.В. с тим да је навео да је на основу доступне документације не постоје озбиљне опасности да би се суду дала препорука за изрицање мере по члану 84. КЗ већ да иста указује на социјалну адаптацију и значајно самоостварење кроз радне и друштвене активности, а из исказа судског вештака С.Ј. датог на истом главном претресу да се и он у потпуности сложио са мишљењем докторке Т.В.

Имајући у виду да из измена налаза и мишљења, које су чланови комисије вештака доктори Т.В., Б.Ђ. и С.Ј. изнели на главним претресима након давања налаза и мишљења од 22.03.2011. године, не произилази да код окривљеног М.К. постоји озбиљна опасност да ће учинити противправно дело које је у закону предвиђено као кривично дело и да је ради отклањања ове опасности потребно његово психијатријско лечење на слободи, што је поред околности да је дело извршио у стању неурачунљивости, други неопходан услов за изрицање мере безбедности из члана 82. КЗ, по налажењу Врховног касационог суда, нису испуњени услови за изрицање мере безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи из члана 82. КЗ, па су првостепени и другостепени суд, изричући наведену меру, учинили повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. указује.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., укинио првостепено и другостепено решење и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, а у смислу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**